

מ"ת 9505/02/17 - מדינת ישראל נגד מואייד בדארנה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 9505-02-17 מדינת ישראל נ' בדארנה(עציר)
תיק חיצוני: 75348/2017

בפני	כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקשת	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה
נגד	
משיב	מואייד בדארנה באמצעות ב"כ עו"ד עמאד חדאד

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפניי בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב המואשם בעבירה של נהיגה בשכרות. על פי הנטען בכתב האישום בתאריך 17.02.17 שעה 01:20 לערך, נהג המשיב בשכרות בכך שבדוגמה של אוויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 870 מיקרוגרם.

המבקשת חזרה על האמור בבקשה, הפנתה לחומר החקירה ולעברו התעברותי של המשיב הכולל עבירה דומה משנת 2007. כן הפנתה לעובדה שכנגד המשיב מתנהל תיק נוסף של נהיגה בשכרות בבית משפט השלום לתעבורה בת"א בו טרם ניתנה הכרעת דין. לאור כל האמור לעיל, עתרה להטלת הגבלות אשר יכללו מעצר בית מלא ופסילתו עד תום ההליכים ואף מעבר ל- 6 חודשים.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אך טען כי השפעת האלכוהול היתה נמוכה ובהקשר זה הפנה לדו"ח המאפיינים התקין והתרשמות השוטרת לפיה המשיב לא נראה שיכור. אשר למסוכנותו של המשיב, הדגיש כי העבירה הדומה הינה משנת 2007 ובתיק הנוסף אשר מתנהל בבית המשפט בת"א, טרם ניתנה הכרעת דין ובהתאם, אין ליתן לו משקל משמעותי במסגרת בקשה זו. לאור כל האמור לעיל, הסכים לפסילתו של המשיב עד תום ההליכים נגדו ואף מעבר ל- 6 חודשים והתנגד להטלת מגבלות נוספות מעבר לאלו שהוטלו עליו במסגרת מעצר הימים.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה:

שאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לתיק הנוכחי והתיק המתנהל בבית המשפט בת"א, אינה במחלוקת. בהקשר זה אציין כי אין בעובדה שהמשיב עבר בהצלחה את "מבחני הביצוע" כדי לאיין או להחליש את תוצאות הבדיקה המדעית שדי בה כדי לבסס את הרשעתו במיוחס לו. עיינתי גם בחומר החקירה בתיק אשר מתנהל בבית המשפט בתל-אביב וגם ביחס אליו התרשמתי מקיומן של ראיות לכאורה. יצוין כי גם שם המשיב עבר את מבחני הביצוע בהצלחה.

אשר לקיומה של עילת מעצר, מסוכנתו של המשיב נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את עניינו והעבירה נשוא הבקשה. אכן, החלטה לעצור אדם עד תום ההליכים בתיקי תעבורה אינה שכיחה ותינתן רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי לשלום הציבור, חשש שלא ניתן להפיג באמצעות חלופת מעצר).

יש בעצם נהיגתו של המשיב בשכרות/תחת השפעת משקאות משכרים בפעם השלישית, כדי להוות סכנה של ממש לציבור המשתמשים בדרך וניכר כי המשיב אינו לומד את הלקח וחוזר ומבצע עבירות תעבורה חמורות.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ומכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב אך זו אינה מצויה ברף הגבוה. בהקשר זה אני מביא בחשבון את העובדה שמאז הרשעתו האחרונה בעבירה דומה, חלפו 10 שנים. כך גם אין לתת משקל מכריע לתיק המתנהל בבית המשפט בת"א בו טרם ניתנה הכרעת דין.

יש לציין כי המשיב משוחרר מזה כמה ימים שלא בתנאי מעצר בית חלקי או מלא ויש גם לעובדה זו משקל גם במסגרת החלטה זו.

במכלול הנסיבות, אינני סבור כי יש מקום להחמיר בתנאי השחרור הנוכחיים.

משעה שמטרת המעצר הינה מניעת המשיב מלנגד לתום ההליכים כנגדו, הרי שיש בהסכמת המשיב להיוותר פסול מלנגד לתום ההליכים נגדו ואף מעבר ל- 6 חודשים, כדי לענות על האינטרס הציבורי שעניינו הגנה על ציבור המשתמשים בדרך מפני נהגים מסוכנים.

יצוין, כי במועד הדיון בבקשה ניתנה החלטה על פסילתו של המשיב מלנגד לתום ההליכים נגדו ואף מעבר ל- 6 חודשים.

בנוסף אני קובע כי העירבון שהופקד והערבויות שנחתמו במסגרת תיק מעצר מס' 37573-02-17 יוותרו על כנם עד תום ההליכים נגדו וישמשו בתיק זה.

מובהר למשיב כי ככל שינהג ו/או לא יתייצב לדיונים, ייעצר עד תום ההליכים נגדו ויחולטו העירבון והערבויות.

אני מוציא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ז, 21 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.